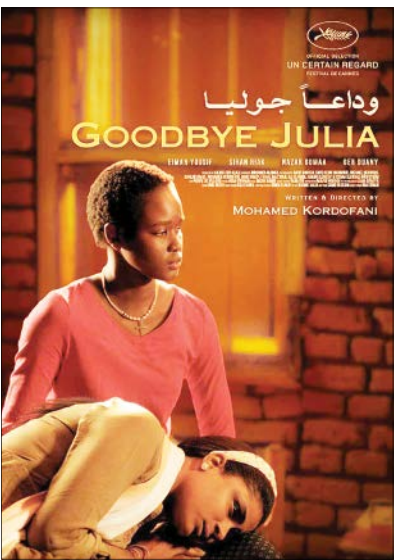

روشنگری سینمایی در تندبادهای سیاسی واجتماعی

در روزهایی که موضوع مسائل سیاسی سودان سرتیتر خبرهای رسانه‌های گروھی جهان است، محمد کوردوفانی، فیلمساز جوان سودانی درام اجتماعی «خداحافظ جولیا» را آماده نمایش عمومی کرده که به بررسی زندگی سخت مردم کشورش در تندبادهای سیاسی و اجتماعی تاریخی می‌پردازد. فیلمساز می‌گوید داستان فیلمش رباتایی از نژادپرستی سیستماتیک است که در سودان در سال ۲۰۱۱ وجود داشته و در ارتباط کامل و نزدیک با تضادها و مشکلاتی است که کشور از ماه آوریل تا به حال با آن دست به‌گریبان بوده است. منتقدانی که خداحافظ جولیا را دیده اند از آن به عنوان درامی قوی اسم می‌برند که بیانگر حال روز و شرایط سودان در این دوران سخت تاریخی است. فیلم دو شخصیت زن از دو نقطه شمال و جنوب سودان دارد که مواجهه شان با هم، تفاوت‌های بین زندگی در این دو نقطه کشور را به نمایش می‌گذارد. جوامع مختلفی که در نقاط مختلف سودان زندگی می‌کنند، روابط و خصوصیات خاص خود را دارند و فیلمساز تلاش کرده آنها را در معرض دید تماشاگران داخلی و خارجی قرار دهد.

کوردوفانی با داستان فیلمش امیدوار است بتواند پیام همبستگی بدهد و آن را آغاز جنبشی برای ایجاد مصالحه بین تمام اقوام و قومیت‌های سودانی تلقی می‌کند. او به این نکته مهم اشاره می‌کند که داستان فیلم بی‌زمان است و اختصاص به زمان و مقطع خاص تاریخی ندارد و اوضاع کشور را بسیار پیچیده ارزیابی می‌کند. کشور سودان چند دهه است که شاهد نزاع و نبرد جنگجویان جنوب کشور با دولت حاکم در خارطوم در شمال است. این نزاع باعث مرگ تعداد زیادی از اهالی هر دو طرف شده است. به گفته کوردوفانی: «جنگ به نفع هیچ کس نیست و باید آرزو کرد صلح برقرار شود. فیلم به دنبال بیان این موضوع است که باید همه ما به اشتباه‌هایی که مرتکب شده ایم اذعان کنیم و بالاتر از آن، قول دهیم در آینده آنها را تکرار نکنیم. فیلمنامه خداحافظ جولیا را با این نیت نوشتم، «فیلمساز عقیده دارد با ساختن خداحافظ جولیا به وظیفه تاریخی و وجدانی خود عمل کرده و امید فراوانی به نمایش عمومی گسترده آن در داخل کشور دارد و اضافه می‌کند: «پیوندهای عمیقی با کشورم دارم. امیدوارم جنگ بیش رو اجازه دهد هنرمندان به کارشان ادامه دهند. ما یاد گرفته‌ایم حتی در سخت‌ترین شرایط هم به کارمان ادامه دهیم. من تحت حکومت نظامی هم کار و فعالیت کرده‌ام و باورم این است که زیر رگبار گلوله و انفجارات هم می‌توان فعالیت هنری را ادامه داد. امید اصلی‌ام این است که خونریزی به پایان برسد و بتوان در شرایطی معمولی کار کرد.»

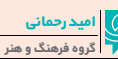
مجید مجیدی، فیلمساز و کارگردان نام‌آشنای سینما با سخنرانی در همایش سه‌روزه مدیران‌کل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ضمن آسیب‌شناسی فعالیت‌ها و برنامه‌های کانون در گذر، سالیان، از برخی الزام‌ها و اقتضاهای کار فرهنگی در ایران، به‌ویژه خلق آثار هنری کودک ونوجوان سخن گفت. این فیلمساز با شرح خاطره‌ای شیرین و شنیدنی از دوران

شهیدی که مجید مجیدی را بادنیای نمایش آشناکرد

جاده یکطرفه ابریشم

چرا برگزاری سومین هفته فیلم چین در ایران به میزبانی فارابی دستاوردی نداشت؟

سومین هفته فیلم چین که به میزبانی بنیاد سینمایی فارابی از شنبه تا چهارشنبه این هفته برگزار شد، همچون دو دوره قبلی در سال‌های ۹۷ و ۱۴۰۰ با خروجی و دستاورد ویژه‌ای همراه نبود و فقط به چند سخنرانی سفیر چین در ایران و مدیران سازمان سینمایی فارابی درباره تعاملات فرهنگی و سینمایی ایران و چین و نمایش چند فیلم نه‌چندان شاخص سینمای چین منحصر شد. این در حالی است که محدودکردن این هفته‌ها به مقوله نمایش فیلم، نشانی از تعاملات موثر ندارد و مطلقاً به تولیدات مشترک منجر نخواهد شد که چرا در اظهارنظرهای طرفین و مدیران فرهنگی و سینمایی ایرانی و چینی به آن اشاره می‌شود. چنین دورهمی‌هایی تنها به کار فربه‌کردن کارنامه مدیران و میزبانان می‌آید و خاصه درباره چین، بیشتر متاثر و ناگزیر از روابط سیاسی به نظر می‌رسد.

پس لوزه بانمره ۷/۵۱۰ است. شاخص‌ترین و جهانی‌ترین کارگردان چینی هم در این میان جیا ژانگو (ژانگ که) کارگردان کوه‌ها ممکن است از هم جدا شوند، است و آن دوتای دیگر چندان اسم و رسم بین‌المللی ندارند. در واقع کل دستاورد نخستین هفته چین در ایران، نمایش سه فیلم نه چندان ویژه چینی برای مخاطبان ایرانی بود و بس.

این‌که بنیاد سینمایی فارابی سال گذشته در تولید حدود ۱۰ فیلم جشنواره فیلم فجر یعنی نزدیک نیمی از ۲۴ اثر سودای سیمغر، سرمایه‌گذاری و مشارکت داشت، اگرچه واجد نکات مثبت و واضحی درباره فعالیت مستمر آن در سینمای ایران است و حتی با وجود چند فیلم خوب از جمله جنگل پرتقال، سینما متروپل و کت چرمی، امیدواری‌هایی درباره رعایت جوه استاندارد و جذاب را هم ایجاد می‌کند اما با بررسی دقیق‌تر، کفه ترازوی فیلم‌های متوسط و ضعیف در میان این ۱۰ فیلم سنگین‌تر است و حباب‌های این حضور حداکثری کمی نمایان می‌شود. فارابی در غیاب و انفعال بخش‌های دولتی دیگر که از آنها انتظار مشارکتی جدی‌تر در جشنواره فیلم فجر می‌رود و ناتوانی و کم کاری و ملاحظات بخش خصوصی برای حضور قابل قبول در مهم‌ترین رویداد سینمایی ایران، انحصار خواسنه پانا خواسنه خود را با تبلیغات و هیاهوی رسانه‌ای تقویت کرد. در این میان فروش فیلم‌های شماره ۱، هوک و هاپیاور که فارابی با اعطای وام در تولید آن مشارکت داشت) به تلویزیون برای پخش در نوروز امسال، اگرچه امتیاز مخاطب چند میلیونی رسانه ملی را برای این آثار به عهده داشت اما از نظرگاهی دیگر نشان از آگاهی فارابی به ظرفیت پابین فروش آثار تولیدی‌اش دارد و از سوی دیگر با سازوکار اقتصادی سینما هماهنگ نیست و زیان‌آور است. این اوضاع و احوال به خوبی نمایانگر بزرگنمایی فعالیت‌های فارابی است که ضرورتاً باید در کنار وجوه مثبت این نهاد، مورد اشاره و بررسی و آسیب‌شناسی قرارگیرد.

همین مواجهه در برگزاری برنامه‌ای چون «سومین هفته فیلم چین» به میزبانی فارابی هم نمایان و قابل اشاره است و با بزرگنمایی رسانه‌ای روبه‌رو هستیم که نسبت چندانی با واقعیت ندارد یا دست‌کم شیوه و جزئیات برگزاری آن، نشانه‌ای مستقیم از اتفاقات خوب و شعارهای مطروحه ارائه نمی‌کند. برای اظهار نظر درست و دقیق‌تر، نیاز به مرور مختصر دوره‌های پیشین در این زمینه است. نخستین هفته فیلم چین از ۲۴ تا ۲۶ مرداد ۹۷ به‌صورت همزمان در تهران، شیراز، اصفهان، تبریز، کرمان و یابل برگزار شد. برنامه‌ای طی سه روز که البته عنوان «نگاهی بر سینمای چین» را داشت و با برگزاری مراسم افتتاحیه در موزه سینما و با حضور مقامات سفارت چین، سفرای چند کشور و معاونان سفرا، چند رابیزر فرهنگی و برخی هنرمندان کار خود را آغاز کرد. نکته قابل اشاره این‌که برخلاف سومین هفته فیلم چین که به میزبانی فارابی برگزار می‌شود، دو هفته اول و دوم را گروه سینمایی هنر و تجربه برگزار کرد.

کدام شاخص؟

دوره اول (نگاهی بر سینمای چین) تنها شامل نمایش سه فیلم سینمایی چین بود؛ پس لرزه به کارگردانی فنگ شیائوگانگ که اثری در گروته سینمای قاجعه بود، کوه‌ها ممکن است از هم جدا شوند، درامی عاشقانه به کارگردانی جیا ژانگو، داستان سه شهر که عاشقانه‌ای در دل جنگ چین و هنگ‌کنگ به کارگردانی مپیل چئونگ. در خبری که تابستان ۹۷ درباره این برنامه رسانه‌ای شد، از عنوان «شاخص» برای این سه فیلم استفاده شد اما در واقعیت با سه فیلم معمولی و دست بالا متوسط از سینمای چین روبه‌رو بودیم. داستان سه شهر نمرة ۵/۹ و کوه‌ها ممکن است از هم جدا شوند نمرة ۶/۹ در سایت آی. ام. دی. بی را دارند و بالاترین نمره مربوط به نسخه مرمت‌شده فیلم «فردوسی» که توسط فیلمخانه ملی ایران ترمیم و بازسازی شده و محصول ۸۵ سال قبل است روز یکشنبه ۲۴ اردیبهشت‌ماه ساعت ۱۷ در سالن فردوس موزه سینما نمایش داده خواهد شد. این فیلم ساخته عبدالحسین سپنتا و به تهیه‌کنندگی اردشیر ایرانی محصول سال ۱۳۱۳ است که حدود ۲۰ دقیقه از این فیلم برای علاقه‌مندان سینما نمایش داده خواهد شد. این برنامه با مشارکت و همکاری فیلمخانه ملی ایران برگزار می‌شود و نمایش فیلم برای اعضای باشگاه مخاطبان موزه سینمای ایران، علاقه‌مندان به سینما و همچنین علاقه‌مندان این شاعر نامدار ایرانی آزاد و رایگان است.

کودکی خود و نخستین مواجهه و آشنایی‌اش با دنیای هنرهای نمایشی و تئاتر بیان کرد؛ در اتفاقی سینمایی، به‌طور کامل‌اتفاقی، چند دقیقه‌ای از یک نمایش پانتومیم را از لای در نیمه‌باز یک تالار نمایش به تماشا نشستم و بلافاصله مجذوب آن شدم، بی‌آن‌که حتی بدانم نام این شیوه نمایشی چیست. درحالی‌که غرق تماشای نمایش بودم، ناگهان دستی از تاریکی نزدیک شد و دستم را گرفت و مرد جوانی از من پرسید

علاقه‌مند کرد./ مهر

اما فارابی که ظاهراً سعی دارد در هیچ زمینه و شاخه سینمایی از قافله عقب نماند در سومین هفته فیلم چین پای کار آمده تا سند احتمالی تعاملات فرهنگی و سینمایی با چین را به نام خود بزند. نتیجه این تصمیم و مشارکت حداکثری در حوزه سینما، میزبانی پرسروصدای سومین هفته فیلم چین است که این هفته به مدت چهار روز و از ۱۶ تا ۲۰ اردیبهشت در سالن عباس کیارستمی بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد. نمایش پنج فیلم از کارگردانان نسل جدید سینمای این کشور و افتتاحیه پرجمعیت با حضور جمعی از چهره‌های سیاسی، فرهنگی، هنری و سینماگران ایرانی و چینی از جمله چانگ هوا، سفیر چین در ایران و البته سخنرانی‌های زیبای صورت‌گرفته در این مراسم همه آن چیزی بود که در سومین هفته فیلم چین اتفاق افتاد و باز به سیاق دو هفته قبلی در سال‌های ۹۷ و ۱۴۰۰، این بار هم به دستاورد ویژه‌ای برای سینمای ایران منجر نشد. نگاهی به امتیازات پنج فیلم کاینات به کارگردانی اندرو لو، آلا چانگ‌و به کارگردانی سونتاز گیال، کوه‌نوردان به کارگردانی ادیل لی زمین‌سردان به کارگردانی فرانت‌گوو خاکستر، خالص‌ترین سفیدی به کارگردانی جیا ژانگو، هم‌نشان می دهد همچون هفته‌های قبلی چین، این بار هم با انتخاب فیلم‌هایی روبه‌رو بودیم که با وجود برخی نکات مثبت، با قیلمی شش‌دانگ و درجه یک فاصله دارند. در این میان خاکستر، خالص‌ترین سفیدی به کارگردانی تنها فیلمساز مشهور سومین هفته، جیا ژانگو، با امتیاز ۱۰ وضع بهتری نسبت به باقی آثار دارد. همچنین تا حدودی هم باید به آلا چانگ‌و اشاره کرد که جایزه بهترین فیلمنامه و جایزه بزرگ هیات داوران را از بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم شانگهای به دست آورد. همین بحث انتخاب فیلم‌ها در هفته‌های فیلم چین می‌تواند یکی از نقاط قابل بررسی باشد. این‌که چرا در هیچ‌کدام از سه دوره برگزار شده، شاخص‌های امتیازات بالا از سوی منتقدان برای نمایش انتخاب نشده‌اند؟ چرا پیش‌تر فیلم‌های انتخابی، مربوط به سینمای بدنه تجاری چین هستند و کمتر می‌توان رد و نشانی از سینمای هنری و قابل اعتنا آنها در میان این آثار یافت؟ نمایش فیلم‌هایی ممیزی شده که با بهترین کیفیت و با نسخه‌هایی کامل در سایت‌های دانلود فیلم موجود و قابل تماشا است، چه دستاورد و ارزش افزوده‌ای برای سینمای ایران و مخاطبان علاقه‌مند به سینما دارد؟ اگر با فیلم‌های جدید و ویژه‌ای از سینمای چین روبه‌رو بودیم که در هیچ سایتی عرضه نشده، می‌شد به عنوان یک ویژگی مثبت و کنجکاوی برانگیز به آن نگاه کرد. درضمن این نمایش فیلم‌ها بیشتر وظیفه ذاتی سینماک‌ها و جلسات نمایش و نقد فیلم است که سال‌هاست برخی فرهنگسراها و منتقدان نسبت به برگزاری آن اقدام می‌کنند. چرا نهادهای مثل فارابی، هنر و تجربه به بحث نمایش فیلم خارجی از جمله چینی ورود می‌کنند؟

رودینی دستاورد فارابی

پس لرزه بانمره ۷/۵۱۰ است. شاخص‌ترین و جهانی‌ترین کارگردان چینی هم در این میان جیا ژانگو (ژانگ که) کارگردان کوه‌ها ممکن است از هم جدا شوند، است و آن دوتای دیگر چندان اسم و رسم بین‌المللی ندارند. در واقع کل دستاورد نخستین هفته چین در ایران، نمایش سه فیلم نه چندان ویژه چینی برای مخاطبان ایرانی بود و بس.

فیلم‌های نه‌چندان مهم چینی

دومین هفته فیلم چین در ایران سه سال بعد از دوره نخست از ۲۴ تا ۳۰ مهر ۱۴۰۰ برگزار شد. این بار هم گروه هنر و تجربه با همکاری سفارت چین در ایران پای کار این برنامه بود. مناسبت برگزاری این هفته، مبنایی دیپلماتیک داشت و پنج‌هامین سالگرد ایجاد روابط سیاسی چین و ایران موجب آن بود. فو لی هوا، کاردار سفارت چین در ایران در مراسم افتتاحیه این رویداد گفت: «مبادلات فرهنگی بین این دو تمدن باستانی به توسعه و شکوفایی تمدن جهانی کمک کرده است. ما مادگی داریم تا از پنج‌هامین سالگرد ایجاد روابط دیپلماتیک بین چین و ایران به عنوان فرصتی برای تقویت مبادلات بین دو تمدن و تفاهم بین دو ملت از طریق سینما استفاده کنیم.» جعفر صناعی مقدم، مدیرعامل وقت گروه هنر و تجربه هم در همان برنامه گفت: «این هفته فرهنگی به منظور ترویج پیوندهای فرهنگی بین دو تمدن باستانی و با هدف توسعه صنعت سینما و افزایش سرمایه‌گذاری و تولید فیلم مشترک برگزار شده است.» اما با وجود این حرف‌های زیبا،

دومین هفته چین هم فقط محدود به نمایش هفت فیلم چینی در شش روز شد؛ آواز ققنوس به کارگردانی وو تیامن‌گینگ، آدمکش به کارگردانی هوشیانووشین، من کسی هستم به کارگردانی درک بی (توگk شینگ‌بی)، باگشت به خانه به کارگردانی ژانگ ییمو، سایه به کارگردانی ژانگ ییمو، پرواز با درنا به کارگردانی لی رویجون و آتیما به کارگردانی چاو چینلینگ. این بار هم با فیلم‌هایی از سینمای چین مواجه شدیم که جزو بهترین آثار سینمایی آن کشور نبودند و از جنبه نقد و تحلیل هم چندان با نظرات مثبت منتقدان و تماشاگران روبه‌رو نشدند؛ آواز ققنوس (۷)، آدمکش (۶/۳)، من کسی هستم (۶/۵)، پرواز با درنا (۶/۵)، آتیما (۶/۸)، باگشت خانه (۷/۲) و سایه (۷).

انتخاب‌های غیرکارشناسانه

مشهورترین کارگردانان سینمای چین که فیلم‌هایی از آنها در دومین هفته فیلم چین در ایران به نمایش درآمد، ژانگ ییمو و هوشیانووشین بودند. با این حال آثاری که از آنها برای نمایش در این رویداد انتخاب شد، با نقاط اوج کارنامه این فیلمسازان فاصله داشت.

رویداد

«شهربانو» بهترین فیلم جشنواره زنان استرالیا

فیلم سینمایی «شهربانو» به کارگردانی مریم بحرالعلومی و تهیه‌کنندگی پگاه احمدی در هفتمین جشنواره «هنرهای رسانه‌ای و فیلم زنان» سیدنی استرالیا موفق شد جایزه بهترین فیلم سینمایی را دریافت کند. امسال نگس آبیار، فیلمساز ایرانی نیز یکی از سه عضو هیات داوران جشنواره فیلم زنان استرالیا بود. شهربانو بیش از این منتخب بخش مسابقه بین‌الملل سی‌ونهمین جشنواره جهانی فجر بوده و چند حضور رقابتی در جشنواره‌های معتبر خارجی داشته. جایزه اول بخش فیلمسازان زیر بیستمین جشنواره داکا، جایزه بهترین فیلم جشنواره جهانی سیدنی و جایزه بهترین بازیگر زن جشنواره نورث هالیوود آمریکا ازجمله جوایزی است که شهربانو تاکنون از آن خود کرده است. فرشته صدرعرفایی، بهناز جعفری، گلاره عباسی، سامان صفاری، محمد ولی‌راذگان، علی کیان‌ارثی، ترنم کاظمی و بهرنگ علوی، با حضور یوسف تیموری و صدای افتخاری مه‌لقا باقری نقش‌آفرینان شهربانو هستند. بحرالعلومی این روزها فیلم سینمایی «قطع فوری» را در گروه هنر و تجربه روی پرده سینماها دارد که تاکنون توانسته فروش نسبتاً خوبی داشته باشد./ ایسنا

آیا دوست داری وارد سالن شوی و این نمایش را تماشا کنی؟ نوع تعامل این مریی جوان تئاتر با بچه‌ها، در ادامه مسیر زندگی من تأثیرگذار بود و حتی همین امروز هم که در این محفل کنار شما عزیزان هستم، به همین خاطر است. این مریی کسی نبود مگر حسین قشقایی، شهید حسین قشقایی که در آن زمان من و بسیاری از هنرمندان هم نسل من را به هنرهای نمایشی علاقه‌مند کرد./ مهر

می‌گیرد و طرفین شعار تولیدات مشترک را سر می‌دهند. این راهش نیست؛ رئیس سازمان سینمایی در مراسم افتتاحیه سومین هفته فیلم چین از مباحثی چون توسعه همکاری با سینمای چین و شکست هرزومنی سینمای غرب هم‌زمان با پرچم‌داری و پیشقراولی سینمای ایران و چین می‌گوید و به روابط و تعاملات این دو سینما به عنوان استعاره شاهراه بزرگ جاده ابریشم و بده بستان دو تمدن بزرگ ایران و چین اشاره می‌کند، مدیرعامل فارابی یکی از نکاتی را که می‌تواند به تقویت روابط فرهنگی ایران و چین کمک کند، تحقق تولیدات مشترک سینمایی این دو کشور می‌داند و اظهار امیدواری می‌کند، سال آینده شاهد روی پرده رفتن آثار مشترک ایران و چین در چهارمین هفته فیلم چین باشیم، سفیر چین در ایران هم با اشاره به سفر اخیر رئیس جمهور ایران به چین و امضای بیانیه گسترش همکاری‌های فرهنگی اشاره می‌کند. اما مرور اجمالی و بی‌دست‌اورد دو هفته قبلی چین و نگاهی به این پنج سال اخیر نشان می دهد نمی‌توانیم با خوشبینی به تحقق این وعده‌ها و شعارها نگاه کنیم. تا وقتی مهم‌ترین برنامه این هفته، نمایش فیلم‌های نه‌چندان مهم چینی باشد و دورهمی‌های سینمایی دو کشور از این‌تر نور، اتفاق مثبتی رخ نخواهد داد و حتی با بدبینی می‌توان کل ما چار را به سایه سنگین روابط سیاسی و نفوذ دیپلماتیک چین دانست و نه بیشتر، اگر حضوری سینمای ایران در جشنواره‌هایی چون شانگهای و یکن و موفقیت‌های هراگاهی در آن جشنواره‌ها و برعکس حضور فیلم‌های چینی در جشنواره فیلم فجر اکابر بگذاریم، تقریباً هرگز تعاملات سینمایی با چین نداشته‌ایم و حتی پای چین «هفته فیلم ایران در چین» برگزار نکرده‌ایم. شاید به جز یک دوره و آن هم با نمایش فیلم‌هایی چون شیار ۱۴۳، من، جامه‌دارن، هاری و شیرین در شهرپو سال ۹۶ در یکن، اگر قرار به تعامل است باید این جاده یک‌طرفه نباشد.

فاصله بسیار تا شعار پیشقراولی سینمای ایران

ضمن این‌که مسئولان فارابی که حالا پای کار این هفته آمده‌اند، به جای تبلیغات رسانه‌ای و نمایش فیلم صرف، از کارگردانان سرشناس و شاخص سینمای چین همچون ژانگو ییمو، هوشیانووشین، جیا ژانگو و دیگران برای حضور در ایران و برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای علاقه‌مندان سینما دعوت کنند و چه بهتر که این دعوت‌ها و رایزنی‌ها در زمان برگزاری جشنواره فیلم فجر باشد. برعکس مسئولان فرهنگی و سینمایی چین هم می‌توانند از چهره‌های شاخص سینمای ایران برای حضور در چین و برگزاری کارگاه‌های آموزشی دعوت کنند. این تعلات به جز بحث آموزش باید خروجی‌هایی چون نشست‌های مشترک فیلمسازان و کمپانی‌ها و دفاتر تولید فیلم و نگارش فیلمنامه و ساخت فیلم‌ها مشترک را هم در پی داشته باشد. تنها در این صورت است که می‌توان حرف از دستاورد فرهنگی و سینمایی مشترک میان ایران و چین زد و به استعاره و معادل سینمایی جاده ابریشم جامه عمل پوشاند. گرچه با اخبار برطمطراقی چون برگزاری سومین هفته چین به میزبانی فارابی که آن هم با اقبال نصف‌ونیمه مخاطبان و هنجارشکنی‌هایی چون کشف حجاب برخی برخی تماشاگران ایرانی همراه بود، تنها به فربه‌سازی بی‌نتیجه کارنامه فارابی می‌انجامد.

اکران

مجوز اکران برای آخرین فیلم پورا احمد

در جشنواره فیلم فجر سال گذشته آخرین فیلم کیومرث پورا احمد با نام «پرورنده باز است» رونمایی شد و پس از درگذشت او علی قائم‌مقامی (تهیه‌کننده) برای اکران فیلم اقدام و درخواستی را برای دریافت پروانه نمایش در سازمان سینمایی ثبت کرد. طبق اعلام قائم‌مقامی، پخش و برنامه‌ریزی برای اکران «پرورنده باز است» به دفتر پخش خانه فیلم به مدیریت سعید خانی سپرده شده است. بیشتر از سوی شورای صنفی اعلام شده بود: «به‌منظور نكوداشت این کارگردان فقید شورای صنفی شرایط لازم را برای اکران فیلم مذکور پس از اعلام پخش‌کننده و دریافت پروانه نمایش در اسرع وقت مهیا خواهد کرد.» تهیه‌کننده این فیلم اخیراً گفته بود که پورا احمد از آخر سال گذشته مشغول تدوین دوباره پرورنده باز است بوده و نسخه نهایی نسبت به آنچه در جشنواره فجر نمایش داده شد کوتاه‌تر است و با نظر فیلمساز شامل تغییرات اندکی شده است. پرورنده باز است درباره فرهاد، نوجوان ۱۵ساله است که ناخواسته مرتکب قتل می‌شود./ ایسنا

